

423

1774. Πώλησις ὑπὸ τῆς Κοινότητος Μοσχολέως δύο ἀκινήτων κατοίκων, φυγάδων ἐκ τῆς πόλεως,

πρὸς πληρωμὴν χρεῶν τῆς Κοινότητος, ἐν 236, σ. 187.

«*Ἡμεῖς οἱ τῆς πολιτείας Μοσχολέως εὐρισκόμενοι ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι, δημογέροντες καὶ ρουφέτια πάντα, γνώμη κοινῇ καὶ ἀσαλεύτῳ ἀποφάσει δηλοποιούμεν· ὥς ἐπειδὴ τὰ κτήματα πάντα τῶν φευγάτων ἔμειναν νὰ δοθοῦν εἰς τὰς ἀνάγκας καὶ χρεὴ τῆς πολιτείας διὰ τὸ βαρὺ φορτίον ὅπου ἐφορτώθη εἰς τὰ λείψανα τῶν δυστυχησμένων τούτων πτωχῶν, τούτου χάριν, ἐθελουσίως τὴν σήμερον ἐπουλήσαμεν δύο ἐργαστήρια εἰς Κορυτζᾶν εὐρισκόμενα, τὸ μὲν τοῦ Α. . . . τὸ δὲ τοῦ Γ. . . . καὶ τὰ ἐδώσαμεν κατὰ πάντα εἰς τὸ . . . Μορυστήριον τὸ ἐν Μοσχολέῳ τοῦ Ἀγίου Προδρομοῦ διὰ ποσότητα ἄσπρων γροσίων ἑπτακοσίων ἀμφοτέρω, τὰ ὅποια λαβόντες εἰς χεῖρας ἀνελλειπῶς, τὰ ἐδώσαμεν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Κοινότητος . . . ».*

424

1774(?)—Ἐν 286 περιέχονται νομικαὶ διατάξεις, ἐξ 11 κεφαλαίων, ἐξ ἐθίμων καὶ βασιλικῶν νόμων τῆς Βλαχίας.

Πρβλ. ἐν 131, σ. 35 σημ. 1.

Ἀποδεικνύεται ὅμως, ἐν 414, σ. 309–318, ὅτι τὸ Παράρτημα τοῦτο εἶναι ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ Δ' βιβλίου τοῦ Νομικοῦ Προχείρου τοῦ Φωτεινοπούλου (πρβλ. ἀριθ. 402) καὶ δὴ ἐκ παραλλαγῆς τοῦ 1777 (ἐν χφ. 1195 τῆς Ρουμ. Ἀκαδημίας). Πρβλ. ἐπίσης ἐν 411, σ. 223, ὑποσ. 30 καὶ ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Νομικοῦ Προχείρου (ἀριθ. 402), σ. 22, ὑποσ. 1). Ἐν ταιαύτῃ ὅμως περιπτώσει, αἱ νομικαὶ αὗται διατάξεις τοῦ Παραρτήματος, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι τοῦ ἔτους 1774, ἀλλὰ μεταγενέστεραι τοῦ 1777· ἐκτὸς ἐὰν τὸ χφ. 1195 ἐγράφη μὲν τὸ 1777, ἀλλ' ἢ ἐν αὐτῷ παραλλαγῇ συνετέθη προγενεστέρως. Ἡ ἐν τέλει τοῦ Παραρτήματος (σ. 71) χρονία : 10 Ἰουλίου 1774 ἀφορᾷ προφανῶς μόνον εἰς τὸ ἐν τέλει (σ. 34–71) τοῦ Παραρτήματος παρατιθέμενον κείμενον τῆς Συνθήκης τοῦ Κιουτσούκ Καϊναρτζή. Κατὰ σύμπτωσιν ὅμως καὶ ἡ προτασσομένη Ἱστορία τῆς Βλαχίας φθάνει μέχρι τοῦ 1774· ἐφ' ὅσον ὅμως τὸ βιβλίον ἐτυπώθη μόλις τὸ 1806, δὲν ἀποκλείεται τὸ Παράρτημα νὰ περιέχῃ κείμενον τῶν μετὰ τὸ 1774 χρόνων.

Τίτλος Α'. Περὶ προικός.

Α'. « . . . ἡ παλαιοτάτη ὁμως συνήθεια θέλει, ὅπου ἡ προῖξ πάντοτε νὰ ἀποδίδεται εἰς τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς κληρονόμους αὐτῆς ὡς διατετιμημένη, ἥτις συνήθεια, ὡς παλαιὰ καὶ χρήσιμος τῷ τόπῳ, ἀπεφασίσθη ὅπου νὰ ἐνεργῇται καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὡς νόμος ἀδιαστίκτως . . . »

Ε'. Ἡ παλαιοτάτη ὁμως τοπικὴ συνήθεια θέλει ὅλον τὸ ἐναντίον, ὅτι καὶ οἱ προικιμαῖοι κατ' ἐξέλιξιν, καθὼς καὶ ἡ λοιπὴ προῖξ τῆς γυναικός, νὰ ἀποδίδονται εἰς τὴν γυναῖκα, ἢ τοὺς κληρονόμους αὐτῆς σῶοι καὶ ἀνελλειπεῖς ἀπὸ τὸν ἄνδρα ἢ τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ, κατὰ τὴν ποσότητα καὶ τὸν ἀριθμὸν ὅπου ἐδόθησαν ἐν τῷ καιρῷ τῶν γάμων, μακάρι καὶ ἂν ἀποθάνωσιν ἢ φύγωσιν. Οἱ δὲ τοκετοὶ τῶν κατ' ἐξέλιξιν, ἦτοι τὰ παιδιά, νὰ ἐξουσιάζωνται ἀπὸ τὸν ἄνδρα. Ὅθεν ἀπεφασίσθη ὅπου ἡ παλαιὰ αὕτη τοπικὴ συνήθεια νὰ ἐνεργῇται ἀδιαστίκτως . . . »

